

406. Az Istennek szent angyala

Vad Péter Zsigmond

1. Az Is - ten - nek szent an - gya - la Menny - nyek - ből hogy a - lá - szál - la,
2. Menny - ből jö - vök most hoz - zá - tok, És í s - me, nagy jó hírt mon - dok,
3. E ma - i nap egy kis gyer - mek S Szűz - től szü - le - tett ti - nék - tek,

5

És a pász - to - rok - hoz ju - ta, Né - ki - ek ek - kép - pen szó - la:
Nagy ö - rö - met majd hir - de - tek, Me - lyen ör - vend ti szí - ve - tek.
A gyer - mek szép és oly é - kes, Vi - gas - ság - ra kel - le - me - tes.

4. Már lehozta az életet, Mely Istennél volt készített, Hogy ti is véle éljete, Boldogságban örvendjete.
5. Ez lesz néktek a jegy róla: Ímé, fekszik a jászolban, Ott megtaláljátok őtet, Kitől menny, föld teremtett.
6. Ez Úr Krisztus mi Istenünk, Nyavalyáinkból kimentőnk, Ő léssen az Üdvözítő, Minden bűnünkől kivévő.
7. Nyílj meg, szívem, lásd meg jobban, Ki fekszik itt e jászolban? Ez a gyermek bizonyára Az Úr Jézus, Isten Fia.
8. Jertek hát, mi is örvendjünk, A pásztorokkal bémenjünk, Lássuk, mit adott az Isten Hozzánk való szerelmében.
9. Mindeneknek teremtője, Miért vagy ily szegénységben? Hogy fekszel az aszú szénán, Szamár s ökrök közt aludván?
10. Nincs-é senki e világon, Ki tégedet befogadjon? Nincsen-é meleg helyecskéd, Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?
11. Néked bársonyod s tafotád, Aszú széna lágy párnácskád; Noha nagy dicső király vagy, Mostan ímé, mily szegény vagy!
12. Ó, én szerelmes Jézusom, Édes megváltó Krisztusom! Jövel, csinálj csendes ágyat, Szívemben magadnak házat!
13. Ó, kedves vendég, nálam szállj, Bűnömtől ne iszonyodjál, Jöjj be hozzám, te szolgádhoz, Szegény megtérő juhodhoz!
14. Én lelkenek rejtekébe, Zárkózz emlékezetébe, Hogy el ne felejthesselek, Sőt, örökké dicsérjelek!
15. A mennyei magas égben Istennek dicsőség legyen, Ki szent Fiát küldé értünk, Hogy Megváltónk lenne nekünk.